

Jeg anbefaler i Overensstemmelse med Udvalgsflertallets Indstilling Lovforslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Pinstrup: Som jeg har udtalt i de faa Linier, jeg har skrevet i Betænkningen, vil jeg ikke kunne stemme for dette Lovforslags Fremme, fordi jeg mener, det er forkert at hindre Tilførsel af Sukker til Landet, og efter Bemærkningerne til Lovforslaget ikke kan se andet, end at det er det, der vil ske. Man vil undgaa, at der tilføres Landet billigere Sukker, og det er ret beklageligt, at man skal opretholde Rationeringen af Sukker, da det er ganske givet, at betydelige Værdier af Bærfrugter og den Slags Ting ikke bliver udnyttet, fordi Husmødrene ikke kan komme i Besiddelse af det tilstrækkelige Kvantum Sukker. Det er et virkelig økonomisk Tab for mange Husholdninger, og det synes jeg ikke, man skulde bidrage til. Jeg vil derfor lige saa lidt kunne stemme for dette som for i et eventuelt Kornlovsforslag at give Regeringen Monopol paa Indkøb af Korn og Foderstoffer. Dette vilde jeg anse for meget uheldigt, og det er de samme Betragtninger, som gør, at jeg ikke kan medvirke til Fremme af dette Lovforslag.

Pitzner: Som nævnt i Betænkningen har hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) tiltraadt Lovforslaget, og fra det konservative Partis Side er det, som jeg allerede sagde ved første Behandling, sket under Hensyn til, at vi tidligere er gaaet med til en Ordning gaaende ud paa en Garanti for Sukkerroedyrkerne fra Statens Side.

Jeg skulde have afholdt mig fra at tage Ordet ved anden Behandling, hvis der ikke sammen med Betænkningen var kommet nogle Bilag, som vi ikke i Udvalget har haft Lejlighed til at se. Der staar i Bilag 1, at Provinshandelskammeret ønsker, at der skal være fri Handel med Sukker, et Ønske, vi ogsaa nærer i det Parti, jeg har den Ære at repræsentere ved denne Lejlighed. Men den højtærede Minister kunde ikke i Udvalget give Meddelelse om, hvorvidt Sagen vilde kunne ordnes paa den Maade. Han mente det ikke, og jeg maa indrømme, at det muligvis ogsaa var for tidligt at forlange Spørgsmaalet herom besvaret. Jeg kan imidlertid ganske give Provinshandelskammeret Ret i det, der staar i 4de Stykke, at det er uheldigt, at der paa Grund af Sukkermangelen sælges til Husholdningsbrug og bruges i

Husholdningerne Ting som Kunsthonning, Sukkersirup, Syltesirup, Frugtsukker o. s. v., Ting, som i Realiteten er meget dyrere i Forhold til den Gavn, de gør, end Sukker. Men vi har jo ogsaa i Henhold til Bemærkningerne til Lovforslaget Lov til at regne med, at det vil kunne blive saaledes, at Husholdningerne kan købe Sukker ud over den eventuelle Rationering.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale en Tak til den højtærede Indenrigsminister for den Imødekommen, der er vist overfor Spørgsmaalet om det Sukker, der dels er indkøbt til Landet, dels er svømmende paa Vej hertil. Fra Industriens Side vil der ikke blive lagt Hindringer i Vejen for Indførselen af de Kvanta, her er Tale om.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem for Sæby-Kredsens (Pinstrup) Ønske om, at der maatte blive tildelt Befolkningen mere Sukker, giver mig Anledning til at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, og jeg tør forsikre, at ogsaa de øvrige 3 af det ærede Medlems Partifæller i Udvalget deler dette Ønske. Der er altsaa ingen Modsætning her. Jeg betonedede ogsaa ved første Behandling, at det er os imod at monopolisere en Indførsel, men at vi i dette Tilfælde har ment at maatte slutte os til Lovforslaget som Konsekvens af, at vi tidligere har været med til at lade Staten overtage hele Landets Sukkerproduktion, ligesom vi ogsaa nærer Frygt for, at det at give fri Indførsel under disse Forhold kun vilde komme Industrien til gode, uden at komme den almindelige Befolkning til gode og til syvende og sidst skade Statskassen. Vi vil beklageligvis undertiden komme til at staa overfor dette: til Beskyttelse af Statskassens Interesser at skulle modsætte os en Indførsel. Jeg haaber ikke, det skal ske i ret mange Tilfælde, men der foreligger jo Tilfælde i den Retning, og jeg gaar ud fra, at naar Ernæringsraadet har modsat sig, at Befolkningen fik Adgang til det billigere japanske Kartoffelmel, er det en Konsekvens af, at Staten i Forvejen har overtaget hele Kartoffelmelsproduktionen paa samtlige Kartoffelmelsfabrikker. Jeg mener, vi maa indskrænke disse Tilfælde til de færrest mulige. Her hvor Rigsdagen har billiget Overtagelsen af hele Landets Sukkeravl, kan jeg ikke se rettere — det er ogsaa en Hovedbetragtning for mine Partifæller —, end at vi ogsaa maa gøre dette Skridt.